

ת"פ 29163/03/14 - מדינת ישראל נגד עדנאן סיורי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 29163-03-14 מדינת ישראל נ' סיורי

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ
מדינת ישראל בעניין:

המאשימה

נגד

עדנאן סיורי

הנאשמים

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בעקבות הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של הסעה שלא כדין בנסיבות מחמירות, עבירה של הסעת נוסעים מעל למספר המותר ושתי עבירות של הכשלת שוטר, בכך שביום 11.3.14 בכביש 9, הסיע ברכבו 16 תושבי האזור שאין ברשותם אישור שהייה או כניסה או תעסוקה בישראל וכן נוסע נוסף. הנאשם הסיע לכיוון תל אביב, ברכב המורשה להסעת 10 נוסעים לכל היותר, ולכן הנאשם למעשה הסיע 7 נוסעים מעל המורשה לאותו רכב. הנוסעים נסעו ברכב כשהם אינם חגורים ובצפיפות רבה, כאשר חלקם יושבים על הרצפה וחלקם יושבים זה על גבי זה.

2. באותן הנסיבות כאשר הבחין בניידת משטרה שנסעה אחריו, האיץ הנאשם את מהירות נסיעתו, סטה מנתיב לנתיב ונסה להתחמק מהניידת. השוטר בניידת כרז לנאשם מספר פעמים לעצור, אולם הנאשם לא שעה להוראותיו והמשיך בנסיעה עד אשר הניידת עקפה אותו וחסמה את נתיב נסיעתו.

תסקיר שירות מבחן

3. הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, אולם הסכימו כי יתקבל תסקיר בעניינו של הנאשם. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם בן 24, רווק, המתגורר בבית הוריו בירושלים ועבד בעבודות שיפוצים טרם מעצרו.

4. הנאשם השלים 8 שנות לימוד ועבד בעבודות שונות כדי לסייע לפרנסת משפחתו. אביו של הנאשם לקה לאחרונה באירוע מוחי והמשפחה נקלעה למצוקה כלכלית קשה עד כדי קושי לספק את צרכיה הבסיסיים.

5. הנאשם הביע חרטה מלאה בפני קצינת המבחן, הוא לקח אחריות למעשיו, הבין את הטעות החמורה שעשה, קצינת המבחן לא התרשמה שישנם קווים עבריינים באישיותו, והתרשמה שהעבירה בוצעה על רקע התערערות

בטחונה הכלכלי של בני משפחתו. מאחר שקצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי והוא נעדר עבר פלילי, היא העריכה כי הטלת מאסר במקרה זה עלולה להביא לתוצאות הרסניות על חייו והדבר יקשה על שיקומו. קצינת המבחן המליצה על הטלת עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות ומאסר מותנה.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עתרה למתחם של 6-18 חודשי מאסר, הדגישה את חומרת נסיבות האירוע, נוכח המספר הרב של הנוסעים, התנאים בהם נסעו והעובדה שהנאשם בהמשך הכשיל שוטרים במילוי תפקידם.

7. ב"כ המאשימה עתרה לעונש בלב המתחם, היא טענה כי נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן חריגות, הקלה על פרנסת המשפחה אינה יכולה להוות הצדקה לביצוע העבירות ועל כן ביקשה כי יוטל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, מאסר מותנה, פסילה ופסילה על תנאי.

8. ב"כ הנאשם ביקש מבית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן והגיש פסיקה לתמיכה בטענותיו. ב"כ הנאשם הדגיש את לקיחת האחריות המלאה של הנאשם, הבעת החרטה והפנמת חומרת האיסור. עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בכך, שאין מדובר באדם בעל אישיות עבריינית, אלא שהמצוקה הכלכלית אליה נקלעה המשפחה ורצונו של הנאשם לסייע להוריו הם אלו אשר הובילו לביצוע העבירות.

9. ב"כ הנאשם הדגיש כי יש לזקוף לזכותו של הנאשם את הודאתו בהזדמנות ראשונה, החיסכון בזמן שיפוטי, את התקופה בה שהה במעצר ובהמשך במעצר בית ואת הקושי הכלכלי שהדבר גרם למשפחתו.

10. הנאשם בדברו האחרון מסר כי הוא מצטער על המעשה, והסביר את המעשה במצוקה הכלכלית של משפחתו.

מתחם העונש ההולם

11. על פי סעיף 40 ב' לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

12. בית המשפט העליון קבע בתיק ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' זיו חמדי** (ניתן: 4/8/2013), בנסיבות בהן הסיע נאשם 25 שוהים בלתי חוקיים והתנהל כנגדו מרדף משטרי, כי מתחם העונש ההולם **רק** בשל עבירת ההסעה, להבדיל ממתחם העונש בעבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה, הוא בין 5 ל-15 חודשי מאסר. בית המשפט העליון הדגיש את החומרה שבעבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים, בוודאי כאשר מדובר במספר רב של שוהים בלתי חוקיים.

13. במקרה של חמדי דובר בהסעת 25 שוהים בלתי חוקיים משכם לישראל ברכב שניתן להסיע בו עד 12 נוסעים בעוד שבמקרה שבפניי מדובר בהסעת 16 שוהים בלתי חוקיים ואדם נוסף ברכב בו מותר להסיע עשרה.

14. גם בית המשפט המחוזי בירושלים נדרש לסוגיה זו ובעפ"ג 42794-06-13 **שבאנה נ' מדינת ישראל**, (ניתן 25/11/13) שם נקבע בפסקה 3, כי עונש של 5 חודשי מאסר הוא עונש המשקף את רמת הענישה בעבירה של הסעת 12 שוהים בלתי חוקיים תמורת שכר, ברכב שניתן להסיע בו 10 נוסעים. (שם העונש הומר לעבודות שירות אולם בשל נסיבות אישיות חריגות ביותר שאינן חלות בענייננו).

15. במקרה שבפניי מצטרפות לעבירת ההסעה שלא כדן, שתי עבירות של הכשלת שוטר, אומנם אין מדובר בעבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה, אלא בעבירות מסוג עוון שהעונש הקבוע לצדן הוא עד שלוש שנות מאסר, אך נסיבות ביצוע העבירות מגלות פגיעה חמורה בביטחון המשתמשים בדרך ובביטחון הנוסעים ברכב, ולו היתה מתרחשת תאונה, נוכח מצב היושבים ברכב היה נגרם נזק חמור ביותר.

16. בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא בין 6 חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר.

סוגיית הסטייה מן מהמתחם

17. למרות המלצת שירות המבחן להטלת עונש של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות ומאסר על תנאי, נוכח חומרת נסיבות ביצוע העבירה והצורך לתת דגש על הרתעת הרבים, ומאחר שמעבר לכך שמדובר בצעיר ללא עבר פלילי אין המלצה שיקומית בענייניו, לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, אלא התחשבתי בהמלצת שירות המבחן בקביעת העונש המתאים.

18. עוד יצוין בהקשר זה, כפי שנפסק ברע"פ 2258/13 **אליהו מאירוב נ' מדינת ישראל** (ניתן 30.4.13 בפסקה 13), "כי על אף חשיבות המלצותיו של שירות המבחן, גזירת הדין נעשית בידי הערכאה השיפוטית ומכאן שעמדת שירות המבחן, אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית המשפט בבואו לגזור את דינו של הנאשם - לעיתים יאמץ בית המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלקה ולעיתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין ונסיבותיו הוא, וכל מקרה ייבחן לגופו, תוך מתן משקל ראוי להמלצת שירות המבחן".

העונש המתאים

19. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, בהתאם לסעיף 40 י"א לחוק ובמסגרת זו אתן את הדעת לנסיבות כדלהלן:

א. גילו הצעיר של הנאשם אשר היה בן 24 בעת ביצוע העבירות וכן יש להתחשב בכך שהוא מסייע

לפרנסת משפחתו ושואף לנהל אורח חיים נורמטיבי.

ב. נטילת אחריות של הנאשם, הבעת צער וחרטה על המעשה, וחיסכון בזמן שפוטי.

ג. לנאשם אין עבר פלילי.

ד. הנאשם שהה במעצר במשך 17 ימים ובהמשך שהה במעצר בית מלא במשך למעלה מחמישה חודשים.

15. בהתאם לסעיף 40 ו' ו-40 ז' לחוק, על בית המשפט לשקול שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים. נראה שבמקרה זה יש לתת דגש על הצורך בהרתעת הרבים וזאת באמצעות הטלת עונש מאסר ממש. כפי שקבע בית המשפט העליון, שם, בפסקה י"א:

"בעניין זה יש חשיבות עצומה להרתעה, כיוון שמדובר בעבירה שעיקרה כלכלי, וזאת כדי שיצא הקול הצלול מטעמנו כנגד מעשים אלה".

16. מאחר שמתסקיר שירות המבחן עולה כי הרקע לביצוע העבירות הוא מצוקה כלכלית קשה של משפחתו של הנאשם, וכן בהתחשב בלקיחת אחריות מלאה של הנאשם, הפנמת חומרת מעשיו ועברו הנקי, החלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם.

17. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 8 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו 11.3.14 ועד 27.3.14.

ב. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ג. אני פוסלת את הנאשם מלנהוג למשך 6 חודשים מהיום. ללא צורך בהפקדת הרישיון.

ד. 6 חודשי פסילה. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

ה. קנס בסך 2,000 ₪ או עשרים ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.11.14. לא ישולם תשלום במועדו או במלואו תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אלול תשע"ד, 10 ספטמבר 2014, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.